

Protokół

8 posiedzenia I. sesji VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 1. lipca 1902.

Początek o godzinie 10 minut 30 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Andrzej hr. Potocki.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. T. Bohaczewski.

Obecnym posłów 142.

Ze strony Rządu: c. k. Rada Dworu Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół szóstego posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół siódmego posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejścia.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 1. lipca 1902 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls. 1093, 1096 do 1101, 1104 do 1108, 1114, 1115, 1117, 1118, 1120, 1122, 1123, 1126, 1129, 1130, 1132, do 1134, 1136 do 1138, 1141 do 1144.

Komisji szkolnej Ls. 1095, 1109, 1119, 1121, 1124, 1140.

Komisji petycyjnej Ls. 1103, 1116.

Komisji gospodarstwa krajowego Ls. 1094, 1102, 1127, 1128, 1139.

Komisji drogowej Ls. 1110 do 1113, 1131, 1149.

Komisji podatkowej Ls. 1125.

Komisji przemysłowej Ls. 1135.

Po odczytaniu petycji Ls. 1093 ks. Gadowskiego Walentego w Tarnowie o subwencyę na wydawnictwo dwutygodnika Katechetycznego i duszpasterskiego przelnawia p. Kramarczyk popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyj, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że w innych krajach sadownictwo stanowi wielkie bogactwo krajowe;

zważywszy, że w Galicyi ta gałąź krajowego bogactwa jest dopiero w związku, a usiłowania pojedynczych osób lub stowarzyszeń miejscowych nie zdoła sadownictwa przyprowadzić do rozwoju;

wreszcie zważywszy, że dotychczasowa pomoc dana przez kraj na cele rozwoju sadownictwa nie jest wystarczającą;

stawiamy wnioski:

Sejm raczy uchwalić: 1) Wydział krajowy wezwie wszystkie reprezentacje powiatowe, aby pozakładały, o ile dotąd nie mają szkoły rolniczej i ogrodniczej — sadownicze szkółki na zakupionej w tym celu ziemi lub też wydzierżawionej na dłuższy szereg lat. — 2) Szkółki powiatowe udzielać będą szczepków za zwrotem własnych kosztów. 3) Na zakupno gruntu pod szkółki drzew udzielać będzie kraj subwencji w wydatniejszej mierze niż dotąd lub na życzenie Wydziałów powiatowych bezprocentowych pożyczek. 4) Wydział krajowy postara się, aby na konferencyach nauczycielskich okręgowych instruktorzy sadownictwa pojawiali się i pouczali o sadzeniu, szczepieniu i hodowaniu drzew owocowych, wreszcie. 5) na właściwej drodze uczyni zabiegi, aby na wzór innych krajów kary nakładane na szkodników ogrodowych były ostrzejsze niż dotąd i z całą bezwzględnością stosowane.

Wnioskodawca:

Ks. Antoni Wilczkiewicz.

Szponder, St. Jędrzejowicz, Plocki, Bał, Traczewski, Sękowski, Szajer, Stojalowski, Kramarczyk, Skołyszewski, Potoczek, Stański, Górski, Tadeusz Cieński.

W n i o s e k.

Zważywszy, że chów koni w kraju naszym przedstawia ważną gałąź gospodarstwa rolnego,

zważywszy, że podniesienie tego chowu leży nie tylko w interesie rolnika ale jeszcze więcej w interesie potrzeb naszej armii.

zważywszy, że chów koni w Galicyi stale się zmniejsza, bo nie doznaje dostatecznego poparcia ze strony Rządu, podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby w interesie podtrzymania hodowli koni w monarchii, a przedewszystkiem w Galicyi przyszedł hodowcom z pomocą przez odpowiednie podwyższenie ceny za dostarczane czy to remonty, czy też źrebaki trzechletnie do zakładów wychowawczych, które odnośnie komisye na potrzebę c. k. armii zakupują.

We Lwowie, dnia 1. lipca 1902.

Wnioskodawca:

Stanisław Jędrzejowicz w. r.

K. Badeni, J. Gnoiński, M. Urbański, Włodek, Wybranowski, T. Cieński, Niezabitowski, Lityński, Rayski, Górski, Brunicki, Wilczkiewicz, Borkowski, W. Gnoiński.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby wydał ustawę, dotyczącą wywłaszczenia dla celów budowy i utrzymania przewodów elektrycznych, a któreby z uwzględnieniem danych stosunków ułatwiała najobszerniejsze zastosowanie elektryczności.

Wnioskodawca:

Dziesławski w. r.

Tarnawski, Lipiński, Jahl, Bujnowski, Fruchtman, Michalski, Huza, Łazarski, Be-

dnarski, Kolischer, Merunowicz, Jabłoński, Vayhinger, Loewenstein, Tomaszewski, Maiss Maryewski, Małachowski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd do wydania odpowiednich zarządzeń, aby abiturycenci szkół realnych mogli być przyjmowani jako słuchacze zwyczajni na wydziałach medycyny, filozofii i rolnictwa, c. k. Uniwersytetów.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Dzieślewski w. r.

Lipiński, Jabl, Bujnowski, Małachowski, Fruchtman, Michalski, Huza, Żardecki, Kolischer, Bednarski, Merunowicz, Jabłoński, Loewenstein, Maryewski, Maiss, Vayhinger, Tarnawski, Tomaszewski.

W n i o s e k.

posła Tomasza Szajera i towarzyszy

dotyczący uregulowania handlu trzodą chlewną na targi „Wiedeń, Praga, Ostrawa, oraz i inne kraje Państwa austriackiego, jak również i zagranicę; względem zniesienia kartelu „świńskich królów“ — wykluczenia pośrednictwa przy kupnie, tak zwanych przez lud naganiaczy, pałczarzy (trajberów), między hodowcami (producentami), a handlarzami; — a natomiast o ustawowe zaprowadzenie na targach i jarmarkach trzody chlewnej (również i bydła) w naszym kraju tak zwanych żywych wag; o zaprowadzenie kas krajowych we wszystkich miastach i miasteczkach naszego kraju, w których targi i jarmarki na trzodę chlewną się odbywają, mających na celu zakupno i sprzedaż bezpośrednią dostarczonej nierogacizny i bydła; — o utworzenie ustawowo instytucji któraby w miarę potrzeby składała się z 3 do 5 członków, ludzi zaufanych, przez najwyższą Władzę autonomiczną zamianowanych, pozostających pod

urzędowym nadzorem weterynarza a pełniących obowiązki wagi, karmy i ekspedycji za miesięcznie płatnem wynagrodzeniem.

Zważywszy, że ze wszystkich kupców trzody chlewnej w kraju naszym utworzył się kartel, który powoduje nieobliczone szkody producentom (hodowcom trzody chlewnej, napychając krzywdą ludzką tak świńskich handlarzy jakoteż i ich naganiaczy);

zważywszy, że tak zwani przez lud naganiacze, trajberzy, i t. p. pośredniczący na targach i jarmarkach między hodowcami (producentami) trzody chlewnej, a handlarzami kartelowcami obchodzą się z ludnością w jak najordynarniejszy sposób i do najporządniejszych hodowców włościan używają wiele ubliżających słów, dobijając targu tłuczeniem w ręce przeważnie u kobiet zarabiając na sztuce 2 do 5 i więcej koron; wskutek czego działają oni zawsze na szkodę a względnie zarabiają w niekoniernie ucziwy sposób;

zważywszy dalej, że gdy ceny trzody chlewnej (nierogacizny) żywej wagi na targach w Wiedniu, Pradze, Ostrawie i w obu stołecznych miastach naszego kraju, jak obecnie, płacone są po 76 do 90, a nawet i 100 groszy za 1 klgr. to kartelowej tukrajowi przy pomocy swych naganiaczy na targach i jarmarkach płać producentom z powyższej ceny zaledwo połowę, a czasami i jedną trzecią część; stawiają podpisani następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w najkrótszym czasie, a mianowicie jeszcze w tym roku wypracował projekt odpowiedniej ustawy, któraby wprowadziła w życie żywe wagi na targach i jarmarkach we wszystkich miastach i miasteczkach kraju naszego, wprowadziła także w życie urzędowych komisjonerów pod nadzorem Władz autonomicznych i weterynarzy.

II. Wzywa się Rząd krajowy, by niezwłocznie postarał się u c. k. Rządu cen-

tralnego a względnie u c. k. Ministerstwa kolejowego, by zaprowadzono u nas, jak to ma miejsce w Węgrzech, ruch pociągów pospiesznych dla uproszczenia szybkiego przewozu trzody chlewnej.

We Lwowie, dnia 30. czerwca 1902.

Wnioskodawca:
Tomasz Szajer w. r.

Stojałowski, Skolyszewski, Kramarczyk, Szwed, Potoczek, Korol, Mazikiewicz, Ochrymowicz, Huryk, Barabasz, Wilczkiewicz, Gładziuk, Bohaczewski, Ostapczuk, Staruch, Krementowski.

W n i o s e k.

W kraju naszym od dawna daje się uziąć potrzeba założenia zakładu kąpielowego solankowego, z któregooby szczególnie uboższa klasa ludności w bardzo wielu wypadkach korzystać mogła.

Zakłady takie istnieją w innych prowincjach państwa jak w Ischl, Gmunden, Hall i t. d. i przychodzą ze skuteczną pomocą w różnych chorobach, przy których kąpiele solankowe stosować należy.

Krajowi naszemu posiadającemu bogate saliny, także zakład kąpielowy solankowy się należy a to — raz ze względów słuszności i ze względu na obowiązek państwa do równomiernego traktowania wszystkich prowincyj, a powtóre ze względu na to, że w salinach galicyjskich nadmiar wody solankowej w wielu bardzo wypadkach idzie na marne.

Zważywszy, że ludność tutejszokrajowa ma prawo domaganie się od państwa, aby jej pod względem zdrowotnym ze skuteczną przychodziło pomocą,

zważywszy nadto, że zaprowadzenie zakładu solankowego także i dla państwa bez dodatkich nie pozostanie rezultatów pod względem finansowym — podpisany przedkłada następujący wniosek:

Wysoki Sejm uchwali:

Wzywa się c. k. Rząd, aby poczynił starania o założenie przy salinach tutejszokrajowych kąpiele solankowych w zacho-

dniej i wschodniej części kraju lub, by poczynił wszelkie ułatwienia dla towarzystw mających zamiar tego rodzaju kąpiele w życie wprowadzić.

Lwów, dnia 1. lipca 1902.

Wnioskodawca:
Maiss w. r.

Maryewski, Stapiński, Włodek, Faciewicz, Merunowicz, Vayhinger, Wiśniewski, Romanowicz, Bednarski, Żardecki, Tomaszewski, Loewenstein, Huza, Bujnowski, Tarnawski, Małachowski, Jabłoński, Wurst, Łazarski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie tych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, zarazem zwraca uwagę Izby, zastrzegając się, że nie chce bynajmniej ukrócać inicjatywy poselskiej, że wnioski obecnie składane nie mają szansy uchwalenia w bieżącej cesyi, a zabierają dużo czasu Izbie i komisjom. Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych interpelacyj. Sekretarz p. K. Lubomirski czyta:

I n t e r p e l a c y a.

do Wysokiego Wydziału krajowego.

W powiecie nowosądeckim, w gminie Brzezna, dziki potok zwany Brzezianką wyrządza co roku na kilka tysięcy koron, szkody, tak na gruntach obszaru dworskiego Brzezna, jako też i w gminach: Wyglęnowice, Gostwica, Podrzece i Świńskiarsku.

Dziki ten potok wylewem w jednej chwili zbiera z pól najobfitsze plony i nawozy ziemią razem, a zarzuca kamieniem całe przestrzenie — które stają się nie użyteczne tak zwane kamieńce, — a dowodem tego są, prawie co roku komisye klęsk elementarnych i odpisywanie podatku przez Urząd podatkowy w Nowym Sączu.

Plany i kosztorysy na uregulowanie tego dzikiego potoku w Brzezny są sporządzone przez technika z Wydziału krajowego, lecz plany te od paru lat odpoczywają spokojnie w Wydziale krajowym, a potok dziki co roku niszczy i zalewa grunta i plony

w powyż wymienionych gminach i na obszarze dworskim.

Podpisani zapytują Wysoki Wydział krajowy.

Co stoi na przeszkodzie, że dotąd regulacja dzikiego potoku w Brzezny nie przyszła do skutku?

Czy Wydział krajowy nie byłby łaskaw zarządzić jak najspieszniej zregulowania tego dzikiego potoku i ochronić ludność rolniczą od zalewów i niszczenia gruntów i ziemiopłodów w powyż wymienionych gminach.

Lwów, dnia 30. czerwca 1902.

Interpelant:
St. Potoczek w. r.

Wilezkiewicz, Skolyszewski, Żardecki, Ochrymowicz, Mazikiewicz, Stapiński, Barabasz, Huryk, Szajer, Kramarczyk, Szwed, Stojałowski, Korol, Bohaczewski, Krempa, Bojko, Staruch, Krementowski.

I n t e r p e l a c y a
do Wysokiego c. k. Rządu.

W całym kraju dają się słyszeć liczne zażalenia i skargi, że księgi gruntowe nie są zgodne z obecnym stanem posiadania i że niemal w każdej gminie jest znaczna liczba parcel gruntowych i budowlanych nie na właściciela — lecz na inne osoby mylnie zhipotekowane, wskutek czego powstają pomiędzy stronami liczne spory o własność, bo niejedyn właściciel chcąc swoją realność sprzedać, lub komu innemu zapisać — nie może tego uczynić, gdyż w księdze gruntowej nie jest właścicielem tejże zapisany.

Myłki te pochodzą od lat dawniejszych i powstały zaraz przy założeniu ksiąg gruntowych, z tego powodu, że organa sądowe, prowadzili wpisy bardzo pobieżnie nie zwróciwszy nawet uwagi stron na ważność wprowadzonych ksiąg hipotecznych i skut-

kiem tego księgi te są niedokładne i ze stanem posiadania niezgodne.

Zapytują przeto podpisani czyli Wysoki c. k. Rząd jest skłonny wadliwe księgi hipoteczne zamknąć i nowe dokładne księgi gruntowe zaprowadzić?

Lwów, dnia 27. czerwca 1902.

Interpelant:
Szwed w. r.

Ostapczuk, Staruch, Barabasz, Wilczkiewicz, Stojałowski, Szajer, Bojko, Szponder, Krempa, Korol, Mazikiewicz, Potoczek, Mogilnicki, Kramarczyk.

I n t e r p e l a c y a
Do Jaśnie Wielmożnego Pana
Komisarza rządowego
we
Lwowie.

Ponieważ od szeregu lat rzeka Wisła w powiecie Bialskim robi nieobliczone szkody, a na posiedzeniu 4. maja 1900. powziął Sejm następującą uchwałę:

Wzywa się Rząd, ażeby w jak najkrótszym czasie przeprowadził obwałowanie prawego brzegu Wisły, jako rzeki granicznej między ujściem Biarki a Przemszy w powiecie Bialskim kosztem c. k. Skarhu.

Gdy, ale od czasu tego upłynęło dwa lata a o rozpoczęciu robót w około Wisły nie dotąd nie słyhać prócz prac technicznych, a rzeka Wisła znów w roku bieżącym 1902 poczyniła straszliwe spustoszenia w gruntach i domach nadbrzeżnych mieszkańców, dlatego podpisani zapytują.

Wysoki Rząd, kiedy naprawdę będzie się można doczekać rozpoczęcia robót ze strony Rządu około regulacji i obwałowania granicznej rzeki Wisły w powiecie Bialskim.

Lwów, dnia 1. lipca 1902.

Interpelant:
Fr. Kramarczyk w. r.

Skolyszewski, Krzysztofowicz, Theodorowicz, Stapiński, Jahl, Krempa, Szponder, Stojałowski, Schätzel, Szajer, Szwed, Potoczek, Wilczkiewicz, Łazarski.

Sekretarz p. Bohaczewski czyta:

I n t e r p e l a c y a

posła Dra Korola i towarzyszy do c. k. komisarza rządowego w sprawie ostatnich strejków rolniczych.

W ostatnich dniach wybuchły strejki robotników rolniczych w Czyżkowie, Ostrowie i Głuchowie, powiatu Lwowskiego, w Dmytrowicach i Dźwinogrodzie, pow. Bobreckiego, w Kurowicach, Poluchowie, Alfredówce i Podhajczykach, pow. Przemysłańskiego, a nadto także strejk robotników budowlanych w Tarnopolu.

Oprócz tego, jak donoszą dzienniki, zanoszą się na strajk rolniczy w Zaszkwie, pow. Lwowskiego i we wszystkich wsiach powiatu sądownego szczyrzeckiego.

We wszystkich tych wypadkach powodem strajków jest niesłychane wyzyskiwanie robotników zarówno pod względem bardzo niskiej płacy dziennej, — np. 25 ct. dla mężczyzny, a 14 ct. dla dziewczki, jak i pod względem trwania pracy, gdyż wymaga się 14-godzinnej pracy dziennej, a wyzysk ten ma swoje źródło głównie w braku zarobku, który zmusza głodnych, a częstokroć i bezdomnych robotników iść na robotę; za takie nędzne wynagrodzenie, by tylko uchronić siebie i swoją rodzinę od śmierci głodowej.

Strajki te odbywają się bardzo spokojnie, a jeżeli gdzie przyszło do bardzo nieznacznych wybryków, to powodem tego było prowokacyjne zachowanie się właścicieli większych posiadłości, którzy po naszych wsiach są jedynymi regulatorami wysokości płacy, a którzy, zamiast w drodze wzajemnego porozumienia się unormować wysokość płacy i uspokoić rozdrażnienie

włościan, udają się natychmiast o pomoc do władz politycznych, przedstawiając w zanadto jaskrawych barwach grozę sytuacji.

Władze polityczne znowu, zamiast wysłać na miejsce strajku doświadczonego starszego urzędnika, któryby w drodze pokojowej załatwił żądania robotników wiejskich co do unormowania wysokości płacy dziennej; trwania roboty, wysyłają zawsze i wszędzie tylko żandarmów, którzy żądają miarę nie dorosli do tego, by być pośrednikami w tej bądź co bądź nader drażliwej sprawie, i zamiast łagodzić prowokują spokojną zresztą ludność wiejską i doprowadzają do aresztowań, bez których przecież sprawa strajków mogłaby być bardzo łatwo załatwioną.

Ponadto władze polityczne powiatowe, a również i c. k. Rząd krajowy nie uważają za rzecz potrzebną, by przedsięwziąć jakiegokolwiek kroki celem uspokojenia strejkującej ludności wiejskiej czy to przez spowodowanie podwyższenia obliczonej na wyzysk płacy dziennej robotnika, czy też przez przysporzenie zarobku przez zarządzanie robót publicznych w powiatach, w obec czego zachodzi uzasadniona obawa, że strajki te mogą przybrać groźne rozmiary, a nadto mogą ogarnąć znaczniejsze przestrzenie, co chyba nie może leżeć ani w interesie pracującej ludności, ani też w interesie tych, którzy potrzebują robotnika, a tem mniej w interesie kraju i państwa.

W obec tego zapytują podpisani c. k. komisarza rządowego.

1. Jakie kroki zamierza c. k. Rząd przedsięwziąć, by z jednej strony spowodować podwyższenie zanadto niskiej płacy robotnika wiejskiego, z drugiej zaś strony zapobiedz rozszerzeniu się strajków, które niszczą i tak już bardzo ubogą ludność wiejską i które mogą ewentualnie doprowadzić i do krwi rozlewu?

2. Czy gotów jest c. k. rząd zarządzić dokładne i bezstronne zbadanie powodów dokonanych dotychczas aresztowań i czy

pociągnie do surowej odpowiedzialności organa bezpieczeństwa, które w tej sprawie zawiniły?

Interpelujący:
Korol w. r.

Barwiński, Huryk, Staruch, Barabas, Potoczek, Mogilnicki, Glidziuk, Stojalowski, J. Stapiński, Bojko, Ostapczuk, Bohaczewski, Mazikiewicz, Ochrymowicz.

Marszałek oznajmia, że interpelacje te odstąpi stosownie do ich treści p. komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Marszałek oznajmia, że na poprzednim posiedzeniu zgłosił p. Stapiński nagły wniosek w sprawie stosunków panujących w szpitalu św. Łazarza w Krakowie na oddziale dla obłąkanych, który to wniosek odeczytuje.

Nagłość wniosku tego, jakoteż sam wniosek Izba uchwalila, jednak bez słów „i jeszcze w ciągu tej sesji“ zawartych w tym wniosku. Przy głosowaniu osobnem, zarządzone i uchwalone przez Izbę na wniosek formalny p. Urbańskiego Mieczysława, okazał się brak kompletu, wobec czego poddaje marszałek obecnie pod uchwałę Izby słowa „i jeszcze w ciągu tej sesji“.

Izba w osobnem głosowaniu odrzuca słowa „i jeszcze w ciągu tej sesji“ zawarte we wniosku nagłym p. Stapińskiego.

Przemawia p. Jan Szeptycki i stawia formalny wniosek, by przekazane komisji administracyjnej sprawy, a mianowicie:

a) petycję mieszkańców gm. Krynica o zaliczenie do rzędu miasteczek Ls: 1002 odesłać do komisji gminnej;

b) petycję Ls: 567 Wydziału powiatowego w Tarnobrzegu o zaprowadzenie w urzędach poczt i telegrafów kolei pań-

stwowych żandarmeryi i prokuratoryi języka polskiego jako urzędowego odesłać do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała odesłać petycję Ls: 1002 do komisji gminnej, a osobno pet. Ls.: 567 do komisji prawniczej.

P. ks. Bohaczewski stawia formalny wniosek na zarządzenie kontrapróby, kto jest przeciwnym przyjęciu słów „i jeszcze w ciągu tej sesji“ zawartych w nagłym wniosku p. Stapińskiego, które to słowa Izba przed chwilą odrzuciła.

Marszałek udziela wyjaśnienia w powyższej sprawie, Izba popiera formalny wniosek p. Bohaczewskiego.

Przemawia w sprawie formalnej p. Stanisław Badeni.

Przemawia dla faktycznego sprostowania p. Bohaczewski.

Przemawia w sprawie formalnej p. Stojalowski.

Przemawia p. Bohaczewski w sprawie formalnej.

Marszałek przerywa p. Bohaczewskiemu i udziela wyjaśnienia.

Przemawia p. Bohaczewski i oświadcza, że cofa swój formalny wniosek na zarządzenie kontrapróby głosowania odbytego nad słowami „i jeszcze w ciągu tej sesji“ zawartymi w nagłym wniosku p. Stapińskiego, a odrzuconymi przez Izbę.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności około podniesienia mleczarstwa w kraju.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności odnoszących się do podniesienia hodowli bydła w r. 1901.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie spraw górniczych.

Sprawozdawca p. Romanowicz uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji górniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego z czynności krajowego biura statystycznego od 15. listopada 1899 r. do 31. grudnia 1901.

Sprawozdawca p. Pilat uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Następuje:

Sprawozdanie Komisji gospodarstwa krajowego o sprawozdaniu z czynności Dep. III. Wydziału krajowego.

Sprawozdawca p. Krzysztofowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji, sprostawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w ustępie 6 str. 2 sprawozdania

zamiast cyfry „100.000“ ma być „10.000“, a w rezolucyi 2 po stronie „subwencyę“ mają być dodane słowa „na podniesienie howu koni“.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie z czynności Departamentu III. Wydziału krajowego.

2. Sejm poleca Wydziałowi kraj., aby na podstawie wniosków przedłożonych przez obydwu towarzystwa rolnicze, wstawiał do Rubr. XV. preliminarza budżetu krajowego subwencyę odpowiednią począwszy od r. 1903 na dłuższy okres czasu.

3. Sejm poleca Wydziałowi kraj., aby do Rubr. XV. preliminarza budżetu krajowego wstawiał przez 3 lata począwszy od roku 1903 kwotę po 6.000 koron dla Towarzystwa uprawy tytoniu w Galicyi.

Tą uchwałą zostaje załatwioną petycja Towarzystwa uprawy tytoniu do L. s. 960.

Przemawia p. Stojalowski i stawia następującą rezolucyę dodatkową:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w preliminarzu budżetu na r. 1903 wstawił na subwencyę dla kółek rolniczych kwotę co najmniej 50.000 koron.

Przemawia p. Stadnicki.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Przemawia p. Stojalowski.

Przemawia p. Abrahamowicz i stawia następującą rezolucyę dodatkową:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, by przy układaniu preliminarza budżetu funduszu krajowego na r. 1903 wziął pod rozwagę możliwe podwyższenie subwencyi dla Kółek rolniczych“.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwała bez rozprawy wnioski 1, 2, 3, komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje.

Marszałek oznajmia, że zgłoszone są dwie dodatkowe rezolucje p. Stojałowskiego i Abrahamowicza, następnie odczytuje rezolucję p. Abrahamowicza, którą Izba popiera.

Przemawia pod względem formalnym p. Stojałowski i oświadcza, że cofa poprzednią swą rezolucję, a zgadza się na rezolucję p. Abrahamowicza.

Marszałek poddaje pod uchwałę rezolucję p. Abrahamowicza, którą Izba bez rozprawy uchwała.

Następuje:

Sprawozdanie komisji szkolnej z petycji gminy m. Leżajska o zwolnienie z nadobowiązkowej prestacji szkolnej.

Sprawozdawca p. Kramarczyk uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Petycję gminy miasta Leżajska odstępuje się Wydziałowi krajowemu do przedłożenia wniosku z uwzględnieniem na najbliższej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Wybór uzupełniającego jednego członka komisji bankowej.

Marszałek zaprasza do komisji skrutacyjnej pp. Merunowicza, Krempę i Götza i wzywa posłów do oddania kartek.

Posłowie oddają kartki.

Marszałek oznajmia, że nim komisja skrutacyjna dokona skrutynium, przechodzi Izba do następnego punktu porządku dziennego, a mianowicie z kolei:

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojałowskiego o uzupełnienie ustawy gminnej i ustawy o Reprezentacji powiatowej postanowieniem, że członkom Reprezentacji gminnej i powiatowej nie wolno być przedsiębiorcami dostaw lub robót gminnych a względnie powiatowych.

Przemawia p. Stojałowski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek oznajmia, że punkt następny, a mianowicie:

Pierwsze czytanie wniosku p. Stojałowskiego o wezwanie c. k. Rządu aby w najkrótszym czasie założył w Białej polsko-niemieckie Seminarium nauczycielskie usuwa z porządku dziennego w porozumieniu z wnioskodawcą.

Następuje:

Pierwszy czytanie wniosku p. Kazimierza Lubomirskiego w sprawie udzielenia przez kraj gwarancji uzupełniającej dla kapitału pierwszeństwa w sumie 2.000.000 kor. dla kolei Podgórze-Myślenice-Lubień na podstawie udzielonego przez c. k. Rząd kredytowania kosztów ruchu.

Przemawia p. K. Lubomirski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji kolejowej, sprostowawszy poprzednio omyłkę druku, a mianowicie w 3 ustępie wniosku zamiast słowa „uchwalił“ ma być słowo „udzielił“.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Skołyszewskiego o wezwanie c. k. Rządu do ścisłego przestrzegania ustawy z 15. listopada 1867 r. Nr. 135 Dz. u. p. o prawie zgromadzania się.

Przemawia p. Skołyszewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Wincetego Gnoińskiego w przedmiocie uznania drogi Brody-Łopatyn-Radziechow do Krystynopola za drogę krajową.

Przemawia p. Wincenty Gnoiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Marszałek wzywa komisję skrutacyjną do zdania sprawy z wyniku skrutynium wyboru 1 członka do komisji bankowej.

P. Götz zdaje sprawę z wyniku skrutynium.

Głosowało 84. Absolutna większość 43. Głosów 84 otrzymał p. Hupka.

Marszałek konstatuje powyższy wynik wyboru.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Cieleckiego o dopuszczenie kółek rolniczych do

korzystania ze stałego funduszu hodowlanego w kwocie 100.000 K.

Marszałek oznajmia, że ten punkt usuwa z porządku dziennego w porozumieniu z wnioskodawcą, który otrzymał na dwa dni urlop.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Maryewskiego o dopuszczenie nadzoru Wydziału krajowego nad Kasami oszczędności, pozostającymi pod gwarancją miast lub powiatów.

Przemawia p. Maryewski uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego z wezwaniem do przedłożenia sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku członka Sejmu rektora Rydygiera o wybudowanie potrzebnych budynków dla pomieszczenie klinik.

Przemawia p. Rydygier uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji sanitarnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Abrahamowicza w sprawie ulg podatkowych dla właścicieli parcel gruntowych, którzy przeprowadzają drenowanie celem odwodnienia gruntów.

Przemawia p. Abrahamowicz uzasadniając swój wniosek, a pod względem for-

malnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku pp. Huryka i Barabasza o przyspieszenie regulacji rzeki Bystrzycy.

Przemawia p. Huryk uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Pierwsze czytanie wniosku p. Stapińskiego w przedmiocie należnego gminom dodatku gminnego od podatku dochodowego za wykonywanie prawa propinacji — od roku 1893 do roku 1897.

Przemawia p. Stapiński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje :

Sprawozdanie Komisji szkolnej z petycji gminy Skomielnej białej powiatu myślenickiego o wybudowanie szkoły w tamtejszej gminie lub ponoszenie czynszu najmu budynku dla użytku szkoły.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję gminy Skomielnej białej pow. myślenickiego o wybudowanie budynku

szkolnego w myśl ustawy szkolnej z 24. kwietnia 1894 Nr. 49 odstępuje się c. k. Radzie szkolnej krajowej do zbadania i przedsięwzięcia odpowiednich kroków.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie Komisji szkolnej z petycji gminy Łodzina powiatu sanockiego o zniesienie prestacji szkolnej na placę nauczycieli.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję gminy Łodzina powiatu sanockiego odstępuje się Wydziałowi krajowemu wraz z c. k. Radą szkolną krajową do zbadania i przedłożenia wniosku na najbliższej sesji.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje :

Sprawozdanie komisji szkolnej o petycji gminy Iskrzynia powiatu Krośnieńskiego o zwolnienie jej od płacenia ponadobowiązkowej prestacji szkolnej na placę nauczyciela.

Sprawozdawca p. Kramarczyk odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem :

Petycję gminy Iskrzynia odstępuje się Wydziałowi krajowemu wraz z Radą szkolną krajową do zbadania i przedłożenia wniosku na najbliższej sesji.

Przemawia p. Stapiński i wnosi poprawkę, aby odstąpić tę sprawę Wydziałowi krajowemu do zbadania i ewentualnego uwzględnienia“.

Izba popiera poprawkę p. Stapińskiego. z powodu braku kompletu, co stało się także na poprzednim posiedzeniu.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek poddaje pod uchwałę Izby wniosek p. Stapińskiego, a po chwili konstatuje brak kompletu.

Marszałek uprasza posłów, by zechcieli wytrwać w Izbie do końca posiedzenia, i nie zmuszali go do zamykania posiedzenia

Marszałek zamyka posiedzenie, oznaczając następne na dzień 2. lipca 1902 r., godzinę 10 rano i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 minut 15 po południu.

Marszałek krajowy:

Andrzej Potocki w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Stanisław Mycielski w. r.